

"Zware klei, knoken en knekels op de dodenakker (deel 1)"

Het gang pad dat de geur uit ademt van zware klei en knoken en knekels die boven het maaiveld van de dodenakker uit steken

Maar Ik, Fred van der Wal heb daar als genie vanzelfsprekend nooit onder geleden, want werd men te opdringerig of te onbeschoft in kristallukke kringen dan was het gewoon een dusdanige schop onder het hol van de eerste de beste hufter dat zijn ballen gelijk de bek uit vliegen en daarna dag met het handje.

In 1996 heb ik al die kalvinisten met hun schijnheilige praatjes op het schunnige af de deur uit getrapt tot en met die buiten producer van de E.O. en dat schattige, christelijk gereformeerde paartje H.& A. Fonteijn met huwelijksproblemen van de Troelstraweg, die de wereld onder de zwartjes wilde verbeteren.

Nou hoor ik achteraf dat het fijnchristelijke echtpaar v. d. H. te H. dolblij was dat we uit Friesland vertrokken, dus dat scheelt weer een slok op een borrel.

Verdomd als het niet waar is! Ik wil niet gelijk gaan op scheppen als eenvoudige, ongeschoren, artistieke boerenlul, maar het moet gezegd worden.

En waarom dan wel, meneer van der Wal?

Nou, als ik heel even van Uw tijd mag roven zal ik U dat vertellen. Ik stam namelijk in rechte lijn af van Grote Pier, dat was een verzetstrijder a la lettre, als je dat zwaard ziet in het Fries Museum, het is dan wel van plestik, maar dat valt niemand op, die maliënkolder, dat kuras, die helm ook... mijn Godt, daar past een paar mud aardappelen in en dan denk ik gelijk aan Friese Bintjes, droogkokers, gladakkers, monotheïsten, macrocefalen, mormonen, zadelpijn, kruipknie, loop oor en aan mijn zo gewaardeerde Noordelijke lullige collegaatjes, die culturele Groninger ontbijtkoeken, Henk Helmantel en drs. Hans van Seventer, maar ook aan al die overbetaalde malloten van leraren en omgeschoolde leraresjes TeHaTex met al hun pretenties en kletspraatjes. Ik heb wel eens een stoot handwerkjuffrouwen van Academie De Schans in Amsterdam meegemaakt en die waren heel wat slimmer dan hun Noordelijke tegenhengsters... pardon ik bedoel natuurlijk tegenhangsters. En met grutte Pier bedoel ik helemaal niet die behanger uit Woerden, die me lastig viel in de Volkskrantblog periode, want dat is een operabell overbodig wormvormig aanhangsel. Een Dooie Pier dus. Ik hoop dat hij wel zo nu en dan nog kan diep wortelen in een of andere links draaiende afgeneukte zure ouwe doos om de revolutie af te kondigen, want die linkse wijven met hun schimmeltjes zijn ontzettend gemakkelijk met sex, dat is voor die catgorie hetzelfde als iemand een natte hand geven maar dan met de ondernavelse kinderfabriek. De zuignap dus. Glibberen en globberen. Wobbelen in de Wee Wee hours ook. De pot op dus. Erg onbehoorlijk maar dat kan een lid van de vrouwelijke kunne uit de onderklasse als Habe Nichts en Have Not geen reet schelen. Displaced persons. Nulliteiten uit Nomansland. En of de ene luldebehangen als droegeestige druiloer of de andere psychopatische paljas zijn leuter er bij een politiek linkse teef er in stopt maakt ook niks meer of minder uit. Soppen dan maar. Blubberende geluiden van uit de swamps.

Laat ik het liever over een interessant persoon als mijzelf hebben, dan komen we heel wat verder dan op dit moment te veel aandacht te besteden aan de ongein van een zootje miesmakers, minkukels, matennaaiers en minvermogenden. Rijp voor de rokende afvalberg. Laat ik het eens over mijn voorvaders hebben.

Mijn overgrootvader Nitjen Utterts uit Kollum voer bijv. op de laatste teaclipper- on a slowboat to China en zong nog voor de grote mast als lichtmatroos dat prachtige lied van By the light of the silvery moon I gotta spoon to ma honey I croon- en dronk als matroos in de kombuis onderdeks liever jenever dan thee, daarom is hij als verlofganger met de pokkut vol gage na een dronken bui met zijn zatte kop de Herengracht te Amsterdam in gestapt toen hij het echt niet meer zag zitten en er niet meer levend uit gekomen. Er was hem namelijk geen andere optie geboden want een zwemdiploma kende men niet rond 1904. Een handje toesteken van de omstanders was er ook niet bij, want het was een enorme kick voor die Amsterdammers van toen om iemand te zien verzuipen. Dat is toch ook leuk! Geef ze eens ongelijk! Er was nog geen TV!

(wordt vervolgd)

© januari 2019, fredvanderwal, BasicPublishing.nl